

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De judicio extremo. De sublimitate, & Majestate Judicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Februarius. nūm morabimur ; unice intenti extruendæ domui infirmæ , quam unica nocte incolemus , domum verò æternitatis nostræ negligimus , quin & collabi sinimus. Quæ stultitia ?

Statuemus quamvis Diem considerare , velut eam , quæ ultima vitæ nostræ esse possit , & non considerare mortem ut rem longius à nobis remotam.

Breves Dies Hominis. Constituisti terminos ejus , qui præteriri non poterunt. *Job. 14. v. 4.*

Quotidie magis appropinquat recognitionis Dies ; omnis hora nos judicio applicat. *Euch.*

DIES VIII.

De Judicio extremo.

De Sublimitate & Majestate Judicis.

I.

Dies judicij dies Domini appellatur , quia , ut ait Propheta , *exaltabitur Dominus solus in die illa.* Ipse solus comparebit in gloria. Cum sol camparet , omnes stellæ videri desinunt : Sic ubi sol iste Justitiæ in solio tuo videbitur , tota gloria , tota sublimitas humana evanescet. Quot Reges ,

ges, quot populorum domitores, qui no-
men magnorum affectarunt, ab homini-
nibus adorati, sed à DEO spreto, & repro-
bati, opprobrium & rejectamentum eva-
dent mundi, cunctorumque mortalium
postremi? éstne hic ille, prorsus attoniti
dicent, quem ut nauci hominem tractatum
vidimus, & ignominijis coopertum, quem
ipsimet contempsimus, quem contumelijs
affecimus? En! Modó Rex est gloriæ,
Judex, & Dominus universi. Quanta mu-
tatio! Tunc reprobi cum electis certatim
clamabunt: *Tu solus Altissimus.* Ah! Do-
mine, nemo magnus est præter te, Et fa-
tebuntur, se nihil esse, DEUMQUE solum esse
omnia. Electi eum videbunt, & lætabun-
tur, & ob hoc magni erunt. Reprobi eum
videbunt, & in rabiem agentur; & per hoc
ipso nihilo evadent viliores. Felices pro-
fectó, si penitus in nihilum suum redire
possent; sed vel inviti subsistent, vitamque
servabunt, quantum opus erit, ut infinito-
rum scopus malorum in omnem æternita-
tem esse possint. En quó terminetur hu-
mana sublimitas. Mereturne hæc, ut ad
eam consequendam agamus tanta, tantá-
que patiamur, ut omnia, ipsamque animæ
nostræ salutem periculo exponamus?

Februarius

*Psal. 82. v.
19.*

*Peccator vi-
debit, & ira-
scetur. Ps.
111. v. 10.*

H 4

II. Hac

II. Hac die solus DEUS videbitur magnus potentia: *Cum potestate magna.* Reges illi adeo potentes, qui partem universi potestati, vel tyrānidi suæ subijcere, qui *potentes fuerunt in iniquitate*; qui potentia suā quā à DEO ad ipsius cultum augendum, amplificandumque accepere, non sunt usi, nisi ut eum offenderent, aliosque ad eum offendendum incitarent, in conspectu totius universi hac sua potestate exuti, ad æternam & universalem impotentiam redigentur, si non poterunt Potentiæ divinæ se subtrahere, nec ejus iram mitigare, aut vitare, nec ei se opponere. Verbo non poterunt, nisi pati, nisi ardere, nisi desperare. Funesta sanè potentia; ad quam reducitur abusus, quem Principes admisere, illius potestatis, quam ipsis DEUS velut sacrum depositum commisit? *Potentes isti potenter tormenta patientur, & fatebuntur, neminem præter DEUM potentem esse, sicut præter ipsum, nullus invenitur, qui justus sit. Solus potens.* Sed istis non ostendet potentiam Brachij sui, nisi gravitate ictuum, quos in ipsos vibrabit. Isti vires suas exseruere ad DEUM offendendum, & DEUS omne robur suum exseret ad eos puniendos.

III. Chri-

III. Christus solus hac die videbitur **Februarius.**

Magnus Sanctitate : Omnia opera, omnes virtutes humanæ, coram hac divina sanctitate evanescent; & quemadmodū ad Auroræ conspectū non tenebræ modò, sed omnis etiam eментitæ, & subobscuræ lucis fulgor evanescit, sic ad conspectum Christi, omnes virtutes larvatæ, quarum motivum erat superbia & mundi honor, omnia bona opera, quorum origo fuere naturæ imperus, propria cupiditas & commodum, inanis gloriæ studium, & hominum respectus, in nihilum ibunt. Christus, inquit Apostolus, unicum est fundamentum. Nulla virtus, nulla sanctitas, quæ ipso non innitur, subsistere potest. Illa palatia, quæ **1. Cor. 5.** videntur tam magnifica, neque tamen Christo fulciuntur, in ruinam concident. Ignis, qui universum destruet, ea veluti paleas in momento absument. Nihil præterquam aurum, hoc est, quod in Christo fundatur, subsistet. quàm multæ actiones, quæ nunc tantopere splendere videntur, quæ in oculis hominum lucent, ubi Sanctitati Christi, quæ unica & inflexibilis est regula, tunc applicabuntur, obscuræ apparebunt, injustæ apparebunt. Cur eas jam huic regulæ non applicas, ut rectæ evadant?

Februarius. *Statue non committere, ut excaceris à splendore sublimitatis hujus mundi ; sed persuasum tibi habeto, nihil magnum esse præter DEUM, vel id, quod ad DEUM refertur.*

Exaltabitur autem Dominus solus in die illa. *Isa. 2. v. 11.*

Qui hoc potuit moriturus, quid poterit regnaturus? *Aug.*

DIES IX.

De Inferno.

De pena Damni.

I.

PÆna damnatorum atrocissima est amissio & privatio DEI. Anima hominis capacitatis est infinita, nec ulla re, nisi DEO repleri potest, sed in hac vita mille rebus distinctur, quæ eam morantur. Instinctum habet, & propensionem violentam, quæ eam ad DEUM, velut summum suum bonum rapit, verum per innumeras creaturas, à quibus constringitur, ac retardatur, velut suspensus hæret. Idæam habet à natura sibi inditam pulchritudinis, & Majestatis DEI; sed hæc corporis pondere debilitatur, & sensuum suorum corruptione obfuscat. At ubi primùm anima
à cor-